

FÖLJETONG

KÄRLEKENS SEGER

Av
Margaret Mac Gill

Hon tog den, men hörde i detsamma en klagande liten röst inom sig säga: "Varför gör du detta." Svag och överretad som hon var och med alla sina illusioner om männen brusna orkade hon dock ej besvara frågan.

XVIII.

Lady Glenister stod just färdig att gå ned i salongen, sedan gongongen ringt för andra gången, när Norah kom upp stödd på Paul Raynors arm.

I detta lilla artighetsbevis låg ingenting, som kunde väcka hennes nyfikenhet, men hennes dotters blå ögon, som lyst med feberaktig glans, hennes kritvita ansikte, där blott två högröda fläckar glödde ovanför kindkotorna, och den besynnerliga stelheden över hennes unga gestalt — det var tecken, som hennes kvinnliga öga icke kunde underlåta att se.

Hon hade icke råkat Norah, sedan hon kom hem. Hon kände, att hon inte kunde närma sig dottern utan att ge luft åt ett vilt primitivt begär att låta henne umgälla sina missgärningar med fysiska kval. Hon längtade efter att få slå det vita barnansiktet tills händerna värkte. Hon kunde ha ryckt och slitit sitt barn i de gyllene hårlätarna tills hon skrikit av smärta.

Ärhundraden av s. k. uppfostran ha icke utplanat den instinkt, som kommer modern i fattigkvarteret att klä sitt barn, när hon blir ond, men de ha i alla fall oifast våldsnat överklassens kvinna med en självbehärskning, som tvingar henne att hålla nere begär av detta slag.

Lady Glenister hade ännu icke gjort klart för sig hur hon skulle straffa Norah, men inte skulle hon låta henne gå ostraffad; och när hennes planer tagit fast form kanske de där örfilarna och luggningarna, som hennes primitiva natur förordnade, varit mycket att föredraga framför det slutliga resultatet: ty fysisk smärta går fort nog över.

Hon blev följaktligen mycket överraskad av att höra Paul Raynor med en underförstådd blinkning säga:

"Vi ha kommit för att bli lyckönskade, Norah, och jag be om lov att få gifta oss."

En jasad blick, som en rävs med drevet i hälar, sköt plötsligt fram ur Norahs ögon och ofi villigt drog hon sin hand ur fästmannens.

Lady Glenister såg förbryllad ut; givetvis var här en hemlighet förknippad med Norahs förändrade uppträdande.

Vad hade då hänt sedan domstolsscenen i eftermiddags?

"Det gläder mig, att Norah äntligen fått klart för sig hur illa hon burit sig åt de sista månaderna", sade hon iskallt jag är fullkomligt övertygad

Hon gjorde inte ens en ansats att kyssa sin dotter eller sin blivande mäg, utan gick som en hög befallande makt mot dörren.

Moderns fientliga blickar tycktes Norah plötsligt likna en ilsken tjurs. Den ståtliga uppenbarelsen, elegant skrudad i svart siden, förvandlades till ett hotande vilddjurs. Det var som om något brustit i Norahs hjärna. Hon förde handen till pannan, vacklade automatiskt fram och tillbaka under ett par sekunder och föll så framstupa.

"Tag bort det! Låt det inte komma nära mig!" skrek hon i detsamma hon föll. Hon hade svimmat.

"Ni måste ge henne något, som kan ruska upp henne, herr doktor! Vi måste gifta oss inom några dagar", sade Paul Raynor till läkaren, när denne kom ut från Norahs rum.

Den rättframme, vänliga doktorn, som själv kommit till världen i ett arbetarhem, såg skarpt och ogillande på den unge mannens vackra ansikte.

"Ni lär väl få begrava henne i stället, om ni inte är försiktig", sade han barskt och försökte sätta sin bil i gång.

"Vad i herrans namn menar ni? — Hon är väl inte farligt sjuk? Jag menar, att hon föreföll alldes rask och kry i middags...", stammade Paul Raynor en smula överlägset och nonchalant, ehuru han onekligen oroats av läkarens yttrande.

Doktorn tittade upp med handen på styrehjulet.

"Om ni tror, att en ung flicka av fröken Glenisters konstitution kan gå igenom en sådan skärself som hon gjort i dag strax ovanpå en häftig attack av spanska sjukan och så ögonblickligen vara färdig att gifta sig, så måste jag säga för Paul Raynor — han hade för vana att tala högt. — Skymningen dolde lyckligtvis den djupa rodnad, som steg på den unge mannens kinder.

Han visste nog, att David Ross hade en del gynnare i staden bland den klass, som icke var vare sig hans egen eller lady Glenisters, men att så här direkt få höra honom berömnas var i alla fall bra bittert.

"Eklateringen av vår — av vår förlovning betyder ju inte så mycket, men — ni har fullkomlig frihet att tala om den, doktor Brownlow, ifall ni har lust. — Jag skall förresten hålla er a jour med min fästmö tillstånd", tillade han högra, som om han härmed velat avskeda den rättframme gamle doktorn.

"Valp!" mumlade doktorn, när han satte i gång.

Paul Raynor vände om in i huset och sökte upp lady Glenister.

Hon såg trött och blek ut och var vid ett miserabelt hus.

"Doktor Brownlow önskar att du skulle ta loven av alla andra!"

om, att det är en onödigt utgift. Vad jag skall göra för att få pengar, de vete himlen allenast!" tillade hon hjälplöst.

"Äpropos, vad fick henne att så plötsligt ändra beslut? Hon var ju eld och lågor för artetklassen i middags och hennes direkta bestridande av mitt vittnesmål var synnerligen obehagligt. — Jag ångrar mig verkligen, att jag låt övertala mig att komma dit", sade lady Glenister surt.

Paul Raynor skratade, — ett lårt och gnisslande skrat, som innehöll mer ironi än munterhet.

Det var så gott, att det blev sagt frivilligt, det finns eljest något som heter tvång", sade han skarpt. "Det är åtminstone för väl att Ross inte får några pengar att bekämpa oss med. Norah lär väl vara gift innan hans fängelsetid är över och då kommer han naturligtvis inte att stanna i Ripley. Äpropos", sade han i ett brändrad ton. "I kväll var ju ortstidningen i press. Kan det vara något ont i att annonsera vår förövning med detsamma."

"Inte alls. Det är sannolikt mycket klokt", sade lady Glenister entusiastiskt.

Paul Raynor var inte sen att gå i telefon och meddela redaktionen nyheten, som av den förvånade utgivaren togs med stor förvåning.

Under tiden jag Norah och stirrade med vilda, febergländande ögon ut i mörkret och det namn, som hela natten vilade på hennes torra läppar, var "David".

XIX.

"Ripley Nyheter" kom nästa dag ut med stora rubriker, som bredde ut sig över två och en halv spalt, vari i minsta detalj beskrevs vad som sagts och gjorts i Davids mål dagen förut. Alldes särskild uppmärksamhet ägnades Norahs våltaliga försvar för sin "oansenliga fästman", som en näpen journalistgosse behagade kalla David.

Icke ett ord i Norahs försäkrar om sin kärlek för David var uteslutet och det gjordes en hel del av "solkenet som slade in genom fönstren och virade en gyllene gloria kring det vackra huvudet på lady Glenisters förtjusande unga dotter."

Skvallret hade mycket att göra med tidningen den dagen. Låsekretsen var överförtjust, men lady Glenister och Paul Raynor skuro tänder.

Norah låg i första stadiet av hjärninflammation, omedveten om allt som skedde.

Så kom strax under polisyheterna en fetstilsrubrik: "Förvånande utgång", varunder Norahs och Paul Raynors porträtt återgavs beledsagade av följande text:

"Sent i går kväll meddelade herr Paul Raynor, kärende i ovannämnda mål, att förlovning ingåtts mellan honom och fröken Norah Glenister och att vigseln så snart som möjligt kommer att försiggå i all stillhet i London."

"Kära du, det var den underligaste förlovning jag någonsin hört talas om! Flickan måste ju tas på allvar, när hon försvarade Ross i går. — Nåja, det är ju för väl, att man lyckats få henne på bättre tankar, för hur det är, så ser det ju ut som om arbetersklassen skulle ta loven av alla andra!"

God betjäning - reel behandling - prima kvalitet

THE EMPIRE SASH & DOOR CO., LTD.

Alla sorters timmer för hembruk.

Kontor: 500 BANK OF HAMILTON BLDG.
Main & McDermot.

Detta och liknande yttranden lägo på alla kaffemostrars sökte och fann hans själ sin läppar i Ripley dagen efter sedan David Ross' mål varit före.

Den kategori människor, som dricker sitt té vid den föga fashionabla 7-tiden, utbytte den kvällen liknande reflexioner över matbordet, ehuru på ett annat språk. Tillfredsställelsen över att Norah bragts till förnuft var precis densamma.

Men mest av alla hjärtan och ivrigast av alla ögon glädde sig Annie Ross' hjärta och ögon åt den stora nyheten. Hon hade icke vågat hoppas på så stor hjälp vid smidandet av sina framtidsplaner.

"David, min älskling, nu äro alla hinder besegrade! Nu skall du, nu måste du bli min — du kan inte motstå en sådan kärlek som min", sade hon med lysande ögon och skälvanande läppar, och tryckte det lilla amatörporträttet av David mot sitt bröst.

Annie Ross var icke slösaktig. Hon hade tvärt om sparat en slant på sin föregående plats och behövde icke omedelbart skaffa sig arbete.

Innan hon reste från London lade hon av sorgen och under de närmast följande fjorton dagarna var hon ivrigt sysselsatt med nälen för att få ihop en rad nätta, luftiga blusar och en hatt av diverse material, som hon fört med sig.

Det var följaktligen en verkligt tjusig ung varelse, som i sin välsydda blå cheviot-dräkt, i röd crêpe-de-chine-blus och svart hatt med en högröd ros i, mötte David, när han efter avsuttna böter kom ut ur fängelset i Marley, närmaste grannstad till Ripley.

Solen sken på Annies korp-svarta lockar och lyste upp hennes vita hud och de stora, passionerade ögonen.

Den röda rosen i hatten och aningen av rött i kappans halsöppning gav henne just den sista förföriska touchen, som är ett så säkert lockmedel för somliga män.

Men Annie hörde inte till den typ av flickor, som kunde tända ens en gnista eld i Davids hjärta. Därtill var han alldes för sund och naturlig; det fanns dessutom hos denna på sätt och vis ohvylade natur en chevaleresk och ömsida, som gjorde att hans finaste instinkter aldrig väcktes genom ett enbart vädjande till hans sensualitet.

Han älskade en fin och försynt blygsamhet, och en flicktyp, som liksom hade behov av hans styrka, som krävde hyllning och beskydd och alla de känslor en ädel riddare offrar sitt hjärtas dam.

På Mycket Kort Tid kändes Stor Förbättring

Saskatchewan man använde Dodd's Kidney Pills

Mr. S. Borowansky led av ryggvärk och reumatism.

Parkerview, Sask., den 11 juni (Special)

"För ungefär tre år sedan led jag av ryggvärk och reumatism och kunde knappast röra mig" skriver mr. S. Borowansky, som är bosatt där. "En vän rådde mig att försöka Dodd's Kidney Pills och efter att hava förtärt en ask därav kände jag mig bättre. Därför köpte jag några fler askar som på en kort tid hjälpte mig betydligt."

"Det naturliga sättet att kurena njurarna är att använda Dodd's Kidney Pills. Förekomsten av "uric acid" i blodet förorsakar reumatism. Om njurarna fungera rätt rensa de blodet från ovannämnda ämne och reumatism kan ej förekomma. Genom att förtära Dodd's Kidney Pills sätter ni njurarna i funktion, så att de kunna utföra sitt arbete. Övertyg Eder själv genom ett försök. Dodd's Kidney Pills tillhandahålls på alla apotek, eller erhålles genom att tillskriva The Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.